

Oktobar 2014

"Ja sam hljeb života. Koji meni dolazi, neće ogladnjeti, i koji u mene vjeruje neće nikad ožednjeti." (Jovan 6, 35)

U svom Jevanđelju Jovan propoveda kako je Isus, nakon što je umnožio hleb, u velikom govoru održanom u Kapernaumu, između ostalog rekao: "Trudite se ne za jelo koje prolazi, nego za jelo koje ostaje za život vječni, koje će vam dati Sin Čovječiji, jer ovoga potvrdi Bog Otac."^[1] Njegovi slušatelji smatrali su očiglednim da se On poziva na manu, kao i na očekivanje "druge mane" koja će sići s neba u mesijansko vreme. Tom mnoštvu ljudi koje nije shvatalo njegove reči Isus se kasnije u istom govoru sam predstavio kao pravi hleb koji je sa neba sišao, a koji treba prihvatiti verom.

"Ja sam hljeb života. Koji meni dolazi, neće ogladnjeti, i koji u mene vjeruje neće nikad ožednjeti."

Isus već vidi sebe kao hleb. To je krajnji razlog njegovog života ovde na zemlji. Biti hleb da bi bio pojeđen. Biti hleb da bi nam posredovao svoj život, da bi nas preobrazio u sebe. Duhovno značenje ovih reči, s njihovim pozivanjem na Stari zavet, dovde je jasno.

No govor postaje tajanstven i težak kad kasnije Isus kaže o samome sebi: "Hljeb koji ću ja dati tijelo je moje, koje ću ja dati za život svijeta."^[2] i "Ako ne jedete tijelo Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi!"^[3] Ovaj nagoveštaj evharistije sablažnjava i udaljava mnoge učenike. Ali to je najveći dar koji Isus želi dati čovečanstvu: svoju prisutnost u svetoj tajni evharistije koja zasićuje dušu i telo, punoću radosti u dubokom sjedinjenju s Isusom. Ako se hranimo tim hlebom, svaka druga glad više nema razloga za postojanje. Svaku našu želju za ljubavlju i za istinom ublažio je onaj koji je sama Ljubav, sama Istina.

"Ja sam hljeb života. Koji meni dolazi, neće ogladnjeti, i koji u mene vjeruje neće nikad ožednjeti."

Taj nas hleb hrani Njime već odavde, a dan nam je zato da i mi kasnije možemo ublažiti duhovnu i materijalnu glad čovečanstva koje nas okružuje.

Svet toliko ne prima nagoveštaj Hrista od evharistije, koliko od života hrišćana hranjenih njome i rečju, koji propovedaju Jevanđelje životom i glasom, te uprisutnjuju Hrista među ljudima. Zahvaljujući evharistiji, život hrišćanske zajednice postaje Isusov život, sposoban dati Božju ljubav i njegov život drugima.

"Ja sam hljeb života. Koji meni dolazi, neće ogladnjeti, i koji u mene vjeruje neće nikad ožednjeti."

Metaforom hleba Isus nas uči i istinskom, hrišćanskom načinu kako voleti svoga bližnjega.

A šta znači voleti?

Voleti znači poistovetiti se sa svima, poistovetiti se u svemu onome što drugi žele, u najmanjim i najbeznačajnijim stvarima, kao i u onima koje možda nama znače malo, ali koje zato zanimaju druge. Isus je dao izvanredan primer takve ljubavi postavši hlebom za nas. On postaje hlebom da bi ušao u svakoga, da bi postao jestiv, da bi postao jedno sa svima, da bi služio, da bi voleo sve.

Zato budimo i mi jedno, sve dotle dok se dopustimo jesti. To je ljubav – biti jedno tako da se drugi oseću hranjeni našom ljubavlju: utešeni, olakšani i shvaćeni.

Kjara Lubik

Reč života na [hrvatskom](#) - na [mađarskom](#)

[1] Jovan 6,27;

[2] Jovan 6,51b;

[3] Jovan 6,53.